

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id.
Extranger	1'50 id.
Un número,	10 céntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin á la Redacció, se n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte, 8 de Dezembre de 1894.

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 36.

SECCIÓ GENERAL

SENYALS DEL TEMPS

Fá alguns dies lo *Diario de Gerona* vá publicar un telegrama particular sent á saber la consecució d' una pila de coses interessants pera la nostra provincia. Aqu-st telegrama ha sigut seguit d' una porció d' aclaracions y comentaris, en les quins han prés part, directament ó indirecta, quasi tots los periódichs de Gerona y alguns dels de fora.

Quina importancia, quina significació tenia aquest telegrama, que axís hage cridat la atenció dels que aquí escriuen pel públich? Qué es lo que ha merescut les aclaracions y los comentaris dels periódichs á que 'ns referim?

Lo natural, lo lògich, seria creure que l' interés, la importancia pública y general del obgete ú obgetes conseguits y 'ls beneficis qu' han de produhir ó qu' han produhit, son la causa de tota aquesta atenció y l' motiu principal qu' ha fet que 'ls periódichs se n ocupessin.

Res d' axó: l' obgete y 'ls beneficis obtinguts y esperats son lo de ménos; l' interés general ocupa en totes aquestes aclaracions y en tots aquestos comentaris un lloch tant secundari, que quasi ningú, y molt ménos aquells periódichs, lo tenen pera res en compte.

Se tracta de la subasta próxima de dos carreteres, de la formalisació immediata dels estudis pera construhirne altres dos y del pago á un Ajuntament d' un crèdit que tenia contra l' Estat.

Lo telegrama anava firmat pel Sr. Roure, actual president de la Diputació, y feya constar explícitament que si aquelles ventatges s' havían conseguit era degut á la voluntat, á la influencia del Sr. Fernandez Soler, persona molt coneguda á casa seva y candidat derrotat en les últimes eleccions pera diputat á Corts en lo districte de La Bisbal.

D' axó s' dedueix que tampoch l' autor del telegrama ni l' govern concedían importancia principal en la concessió al bé ni al interés públich y que aquest venia subordinat al desitj de complaure á una personalitat determinada, per part del govern, y al propòsit de donar importancia á n' aquesta personalitat, per part del Sr. Roure.

Y perque aquesta y no altre era la veritable significació política del telegrama, s' en han ocupat y l' han comentat los periódichs d' aquí; nó pera censurar al govern, que converteix los assumptos de justícia y de foment dels interessos públics en pretext y en obgete de satisfacció de vanitat y de ambicions personals y en foment de interessos de bandositats polítiques; nó pera acumular al senyor Roure lo poch noble propòsit de rebaxar la independència del districte de La Bisbal, fentli acceptar per especulació un candidat foraster; sinó pera esbrinar la participació del Sr. Roure y del Sr. Soler en aquest assumpto; pera discutirli la influencia; pera portar lo blat al seu moll; pera donar importancia á les persones que 'ls protegeixen ó de quines esperen alguna cosa.

Y es aquesta la missió de la premsa? es aquesta la obligació dels diputats y del govern?

Sapígho l' districte de La Bisbal, sapígho l' pays. A Espanya, si algún Ajuntament té un crèdit contra l' Estat y vol cobrarlo, busqui un padrí, busqui una persona d' influencia que li fassi pagar. Si vol esser independent, si no vol contraure compromisos morals ni efectius; esperi que cambien los temps pera que se li fassi justícia. Los governants d' avuy son homes de partit, homes polítichs, y 'ls partits d' avuy son homes de partit, homes polítichs, y 'ls partits d' avuy son viuhens de lo que repartexen y dels favors que fan.

Si alguns comarques están faltades de carreteres, no esperin la satisfacció de ses necessitats ni de sos interessos de les consideracions d' utilitat general á qu' hauria d' obedhir la seva construcció, no s' refihin de que figurin en lo plan de carreteres de l' Estat ab preferència á moltes d' altres que també hi figuran y sempre al davant de les que

no han merescut aquesta consideració. Si no tenen un padrí, si no 'ls apoya una persona influent, haurán d' anar ab matxo y gracies fins á la quarta generació y s' haurán de mirar com l' Estat construhix camins, moltes vegades d' interés primordial d' algún cacich de vilá ó de poble.

A Espanya s' administra y se governa d' aquesta manera.

Se 'ns podrá dir que tot axó es molt vell: pero, sens negar qu' axí siga, crech no 'ns negará ningú que 'l mal creix y se desenrotlla en proporcions alarmants y que pot ser may los matexos qu' ho fan ho havían fet ab tant poca aprensió y ho havían dit d' una manera tant descarnada.

Senyals del temps.

J. B. y S.

NO 'S CORRETXEXEN

Los nostres homes polítichs son sempre 'ls matexos: no s' corretxexen ni cambian gens ni mica de costúms.

Sembla que ja van naxer ab la estrella de esser uns sempiterns xarrires, y seguexen ab exactitut matemática lo fat que va presidir á sa naxensa.

En altres payssos, la experiència ensenya als homes, que ab los anys se tornan discrets. A Espanya, dintre la política militant, les homes may passen dels fochs, de les impetuositats y de les nimietats propies dels poch's anys.

Aquí tenim los Romero Robledo, Moret, Sagasta y altres subjectes, que passen ja de la classe de espigats puig fa temps qu' han posat cabells blancs, obrant bulliciosament y sense seny, com si fossen estudiants del Institut.

En Sagasta, ab un optimisme que pera ells desitjarien los cursants acabats de sortir de les aules universitaries, tot ho veu de color de rosa, tot llampant. Ni les dificultats de nostre gestió á l' Africa; ni l' estat perillós de Cuba; ni 'ls apuros de nostre Hisenda; ni 'ls gemeschs y desmay's de les forses v ues del pays, ni tampoch les insubordinacions de ses hosts polítiques; son capassos de traure'l de sos somnis encantats. Pera en Sagasta «tot marxa bé...», ocupant ell lo poder.

En Romero Robledo no ha passat dels 25 anys. Ab la mateixa entremaliadura, lo mateix atolondrament, lo mateix ayre sobrecabundant de fa trenta anys, figura al devant dels xarrires de la política, quin ofici nó es altre que l' encomenar á les guerrilles en los exércits regulars; foguejar al enemich sense empendre un combat sério. Ell es lo capitost obligat de les oposicions, lo qui romp lo foch pera posar als governs com un sant Llatzer, entretenintse dies y dies ab petiteses, que sembla mentida pujan inspirarli lo sens fi de discursos, que omplan les columnes del «*Diario de sesiones*».

Com los dos noys grans que hem anomenat, n' hi ha molts, moltíssims, en nostra política, que matan los ratos perduts en jochs impropis de homes. Y menos mal si la nació bessés de felicitat; pero, aquells fútils entreteniments coincidexen ab la precària situació de la pátria, situació deguda á la informalitat d' aqueixa gent, pera la qui un debat dit polítich está per sobre de les qüestions gravíssimes que 'ns han portat ahont som:

Es comú que les persones de bon sentit, qualsevol que sia l' partit á que pertanyin, clamín á Deu pera un cambi total dels homes que intervenen en la cosa pública, y á fé que tenen rahó sobrada los qui aytal desitjan. Se necessitan homes nous perquè 'ls que are gastém no s' corretxexen, ni están ja á la etat de corretxirse.

Pero lo pitjor del cas, es que les noves generacions s' están educant á n' aquesta atmósfera maléfica y será molt difícil privar se contagièn ab l' exemple que 'ls hi donan los polítichs á la moda.

(De *El Eco de Navarra*.)

L' ENSENYANSA de la Doctrina Cristiana á Catalunya

(Continuació.)

Tots los Prelats de Catalunya han procurat ab molt

cuydado portar á la práctica lo manat en los Concilis provincials de Tarragona: y ses constitucions, com ha pogut observar ja lo lector, son la continuació práctica de lo manat per lo Tridentí, que á la vegada reproduheix aquesta part de la disciplina eclesiástica vigent en tots los segles y quin orige arrenca del mateix apostolat diví de Jesuchrist. Lo Sínodo celebrat á la Seu d' Urgell en 1747, per orde del Sr. Bisbe D. Sebastián de Victoria, publicá una Constitució que 's la II del títol I *De la Santíssima Trinitat y de la fé Católica* y en ella se mana que s' ensenyi la doctrina ab lo Catecisme que, en catalá, havia fet estampar —1727— lo Illm. Sr. D. Simeó de Guída, y segons lo text de la Constitució II provincial de Tarragona del citat concili de 1727 que comensa *Com tots los fidels cristians*. En la mateixa dióccesis, lo Bisbe Illm. Sr. de Dueña y Cisneros maná en 1799 que s' publicás un Catecisme en *Catalá*, que es lo qu' está vigent, encare que ab algunes variacions que sobre son fondo y sa forma hi maná ter en 1818, á petició del Sínodo d' aquell any, l' Illm. Sr. D. Bernat Francés y Caballero.

En los capítols V y IV del títol VII de les Sinodals del Bisbat de Tortosa «*Fixinse los pastors d' ànimes*», que tracta de les obligacions dels Párrocos y demés que tenen cura d' ànimes, al fer memoria de lo obligatori que es l' ensenyansa del Catecisme y quan estret es lo compte que se 'ls podrá exigir per son incompliment, se 'ls obliga á que ho fassan precisament *en la llengua del poble, sobre tot tots los dies de festa*.

Segons los datos que del Bisbat de Lleyda hem pogut reunir, consta que l' Illm. Sr. D. Manel Macías Pedrejón, en les Sinodals del any 1761, ordená als párrocos la ensenyansa constant de la Doctrina Cristiana, ab la explicació dels misteris de fé, dels manaments de la Iglesia, etc.: que aquesta ensenyansa se fassa en l' ofertori de la Missa, y que á n' ella hi hagen de concórrer los pares pera donar exemple á llurs fills. També maná que hi haja en los pobles mestres idonis y de probitat qu' ensenyin lo Catecisme en llurs estudis. Lo qui nos proporciona aquestes noticies, anyadeix que en les dites disposicions res se diu respecte á l' idioma, sense cap dubte perque la meytat de la dióccesis pertany á Aragó y, per lo mateix, perque cada Párroco ensenyava el Catecisme com al present se fa, en la llengua ó dialecte de cada regió.

Entré altres molt dignes de cridar la atenció á qui senta amor pera aquesta classe d' estudis, es notable la Sinodal que en 1684, á seguiment del Catecisme en catalá, publicá el Bisbe de Gerona Illm. D. Sever Auther, sabí teólech, prelat gelosíssim del bé espiritual de sos fills, amant de sa nació y de la terra que 'l vegé naxer, per manera que contribuí eficazment y poderosa á la defensa de la capital contra les armes francesas, conseguint ferles recular ab pérdua de 4.000 homens en l' assalt que donaren la nit del día 24 de Maig. Diu axí en lo llibre III, títol XI, capítol XII «*Sinodaliu Gerundensium*»: «Desitjant seguir l' exemple dels Sants Pares y procurar la salvació de les ànimes dels nostres sotmesos, ab aprobació del Sínodo definitiu, establím é inviolablement observar manám que cada Párroco de qualsevol iglesia de la present Dióccesis, sots pena de vint sous cada vegada, tots los Diuemeschs, á més de la doctrina que segons es costum se resa en les Misses matinal y major, després de dita Missa matinal, ó en altre hora oportuna, en la seva iglesia ó fora d' ella, per si mateix si no té l'legítim impediment, sino pel Vicari ó altre Sacerdot idoni, públicament instruhexi al poble en les bones costúms; ensenyi á tots los parroquians la Doctrina Cristiana: los hi mostri les virtuts d' aquell que de les tenebres nos va cridar á la sua llum admirablé; arrenqui del tot les arrels dels vicis, y possehit de zel pera la salvació de les ànimes, fassis poderós en exortarlos en la sana doctrina, pera que meresqui li sia dit ab l' Apóstol: «benaventurats los peus del qui evangelisan en la pau y los bens dels qui evangelisan» y lo Senyor no l' haja de recriminar, dientli: «Los vostres fills demanaren pá y no hi hagué qui 'ls hi tallés». Talli, donchs, com pare de fa-

milies y pastor de les ànimes aquest pá y mostri ademés á tots la celestial disciplina y pera que lo pogan saborejar y freqüentar los Sacraments inviti ab amor lo cor de tots. Axí mateix exhorti en lo Senyor, com los exortam nosaltres, als mestres de noys y á les matrones encarregades de ensenyar á les noyes, que lo mateix fassan tots los dies y als noys y noyes clara y específicadament aprengan la Doctrina Cristiana y los instruhexin en les coses del cel. Y pera que tot axó millor fassan y de moment tingan lo que deuen preferentment ensenyar, ab aprobació del Sínode, manám posar lo *Compendi de la Doctrina Cristiana en llengua vulgar*, després d' aquesta nostra constitució, en lo volúm de les Constitucions Sinodals.»

Lo capítol VII del títol VIII de les Sinodals del Bisbat de Vich, publicades en 1748, disposa: «Los Curats també ferán saber als parroquians los dies de festa y de dejuni que hi hagi en la setmana, y los hi recitarán en la *llengua del poble*, clara y distintament, los deu manaments del Decálech, lo Pare nostre, l' Ave Maria, y l' Símbol dels Apóstols ab los artícles de fé en ell compresos, y 'ls Sacraments de la Iglesia, de la manera per Nos establerta en lo ritual». Y el títol XVIII, en son capítol I, conté lo que segueix: «Prevenint als dits curats que tots los diumenges y dies festius en les Misses solemnes, espliquin l' Evangelí del die ó alguna cosa dels artícles de fé, dels Sagraments de la Iglesia, dels manaments del Decálech y de la Iglesia, en *llengua del poble*... Ademés, en iguals dies, després de dinar, ó en altre hora més cónoda, ateses les circumstancies de lloch y la conveniencia dels Párrocos, en *llengua materna* ensenyin als noys y noyes la Doctrina Cristiana y 'ls rudiments de la fé.»

(S' acabarà.)

CRÓNICA

EXTRANGER

Les proposicions de pau fetes al Japó pel govern xinó sembla no han sigut en absolut rebutjades, sino que avans de tirarles endavant aquella nació vol la seguretat de que la Xina vulgui y pugui complir los compromisos que contraguí. Entretant continúen les operacions y 'l general Yamagata marxa sobre New-Chwang.

També corre la veu de que un agent dels Howas de l' illa de Madagascar demana als francesos dos mesos de terme pera negociar un nou tractat. Es molt difícil que França renunci a ses pretensions y tot lo més s' aprofitará de l' embaxada pera preparar ab més tranquil·litat l' expedició projectada pera la primavera vinent.

Entre l' mateix govern francés y l' d' Alemanya hi ha certa tivantor á propòsit d' alguns incidents del crim d' alta traició del capitá Deyfrus; pero res fá prevoure que la cosa, en l' estat actual d' Europa, pugui dur conseqüencies. Lo mateix emperador d' Alemanya en l' obertura de les cambres de sa nació ha manifestat creure que la pau está més que may assegurada y preocuparse principalment d' enllobustir lo principi d' autoritat, atacat pels partits revolucionaris.

ESpanya

Rica en emocions del genre parlamentari qu' entre nosaltres s' usa ha sigut la passada setmana. Lo Sr. Salmeron embestí fort als possibilistes empassats á la monarquia. Lo Sr. Abarzuza no atiná á defensarse y perduda tota serenitat presentá la dimissió de ministre y va enviar padrins al Sr. Abarzuza. Romero Robledo, gat vell en aquestes emboscades, preguntá á Salmeron si opinava encare com en altre temps respecté á la independéncia de les colónies y aquest respongué que sí. No 'n vulguin de crits y de esbalot y de cops de campanes del president; en fi, que 's va haver de plegar la sessió per amor d' aquella explosió de patriotisme ofés. ¡Pobre Salmeron! De *filibuster* no l' endexaren, y pensar que molts dels que eridaven lo únich que temen en la perspectiva de no poder tornar ó no poder anar á Cuba á fer los seus y afeytar lo país. Quins son aquí los veritables *filibusters*?

Lo del desafío, com era natural, no va ésser res. Salmeron manté lo que va dir y Abarzuza conserva la poltrona de ministre. Lo que hi ha es que se 'n ha hagut de sentir algunes més per part del carlí Sr. Mellá y al pretendre contestarli se va enredar sobre la essencialitat y la accidentalitat de les formes de govern, venint á dir en últim terme que pera ell la monarquia no es substancial, com tampoch ho es la república, que lo substancial son los principis y que trobant los qu' ell professa practicats per la actual monarquia no troba inconvenient en acceptarla. Aquesta cayguda per part de tot un ministre d' un govern monárquich lo va posar en pitjor terrenó que avans. L' explicació no va satisfér á ningú, ni á monárquichs, ni á republicans. No hi hagut altre remey sino que surtís á arreglarlo lo Sr. Sagasta en persona, fent un discurs dels bons que ha entussiasmat als seus partidaris; esplicantnos que científicament les formes de govern son accidentals pero prácticament á Espanya no ho son sino que la monarquia es substancial; que 'ls republicans no servexen pera res més que pera amenassar ab la revolució, y demanar que 's contin los diputats en lo Congrès, y que 'l Sr. Salmeron es lo qui menys pot parlar, porque si are es república, avans era monárquich. Davant de rahons tant convincents la cosa s' ha calmat, lo Sr. Abarzuza s' ha declarat monárquich y sagastí y 'ls ministerials ferán una gran tirada del discurs del Sr. Sagasta, pera que puguin llegirlo y meditarlo bé tots aquells á qui 'ls hi costi d' entendre.

De la revisió aranzelaria encare no hi ha res. Tot son comissions anant á trobar á n' aquest y á n' aquell. Conferencies de personatges y llarga brega pera després d' acabar lo debat polítich, qu' are per are ho absorbeix tot.

Ha mort lo cardenal P. Ceferi Gonzalez, domínic, bisbe qu' havia sigut de Córdoba y arcabisbe de Toledo y

Sevilla. Havia fet molt de bé, escrit obres importantíssimes y era un dels sabis més eminents, qu' honrava á Espanya.

CATALUNYA

Ocupá principalment y ab justicia á la premsa formal de Barcelona lo fet d' haver lo nostre govern manat entregar al representant d' Inglaterra, lo inglés Samuel Villié, que matá á un dels germans Bofill y agredí á altres persones de sa familia y dependents de la casa. Declarat boig pel Jurat, devía estar tancat en un manicomi del país á disposició del Tribunal, no poguent sortirne sens ordre d' aquest, segons les nostres lleys penals. Pero les gestions del Govern Británich han sigut més poderoses sobre la voluntat dels nostres ministres que les prescripcions de la llejislació espanyola, y 'l Tribunal sentenciador y 'l país han tingut de passar per la vergonya de veure marxar cap á Inglaterra, en llibertat de fet, al autor d' aquells crims. Sobre aquest punt En Joan Sardá ha publicat en *La Vanguardia* un notab'e article, titolat *El Nuevo Egipto*. Als periódichs de Madrit, un fet que tant rebaxa la dignitat nacional, los hi ha passat quasi desapercebut, preocupats com están en combatre als *filibusters* y altres enemics d' Espanya igualment temibles. Pot ésser ara 'n parlarán un xich ab motiu de la interpel·lació anunciada en lo Congrès per lo Sr. Sol y fins pot ésser procurarán traure'n tot lo such polítich que pogan.

L' Arcaide y l' Ajuntament de Barcelona d' acort ab lo govern, han posat un pedás al assumpto de les muralles. Aquest consisteix en posar plet al Estat, lo qui, mentre lo plet durí, suspéndrá l' efectes de la reclamació. Lo recurs tant socorregut y tant sagastí de l' aplassament. La opinió de la majoria de la ciutat es contraria á lo obrat per sa corporació municipal.

Lo mateix Ajuntament ha acceptat lo donatiu fet á Barcelona per lo difunt acaudalat patrici En Rosendo Arús, d' una Biblioteca pública y de l' edifici ahont está establerta. Dita biblioteca conté al present més de vint y quatre mil volums, alguns d' ells de molt mérit y de molt preu y está ricament decorada. Es un exemple que convidria tingués molts imitadors.

NOTICIES

Oficials.

Butllet oficial del die 3 de Dezemre.—Avis de la Administració d' Hisenda, fent á saber que 'l cobro de les cédules personals d' aquest any económicl comensará, en tots los pobles de la provincia, lo die 5 d' aquest mes; disposant que 'ls Arcaldes donguin auxili als recaudadors de l' Arrendatari, y dient quedan caducades les cédules de l' any passat pera tots los actes en que s' exercitin accions ó drets.

—*Id. del die 5 de Dezemre.*—Circular del Govern Civil disposant que 'l dissapte, die 8, á les set del matí se verificará l' ingrés en caixa dels quintos en lo Quartel de St. Martí, y l' diumenge, die 9, á les set també del matí, comensará lo sorteix, que 's farà en lo Café del Recreo, Albareda, 13, primer.

—*Ajuntament.*—(Sessió del die 3 de Dezemre.)—Presidida per l' Arcaide y ab assisténcia d' onze regidors, se comensá la sessió llegintse l' acta de la antecedit que fou aprobada y firmada.

S' aprobá l' parer de la Comissió de Governació sobre una comunicació de la Direcció de Pena's interessant al Ajuntament pera que retorni l' edifici presó reclamat per lo Sr. Bisbe de la Diócesis, en lo qui, sense dexar de regonexer la justicia de la petició, se fá present que la presó no es municipal, sino de partit y correccional, corresponent en conseqüencia al partit judicial y á la provincia lo construhir una presó nova, y que 'l Municipi de Gerona no te recursos ab que poguer contribuir á la construcció de la mateixa en la proporció que podria correspondreli.

Y acte seguit se constituí l' Ajuntament en sessió secreta.

La Administració d' Hisenda continúa fent cas omís de les queixes del públich y de les reclamacions de molts Ajuntaments en l' assumpto de les cédules personals. Tothom sab que en molts pobles no s' han esposat los padrins y que contra les providéncias de la Delegació d' Hisenda manant esposarlos s' ha interposat recurs d' alçada á la Direcció general. Essent axó axí, preguntém ¿com es possible que 's procedexi en aquestos pobles á la cobranza de les cédules? ¿si aquestos no 's poden cobrar sense que 'l padró sia aprobat, y 'l padró no pot ésser aprobat sense haver estat esposat al públich pel terme legal, en quina disposició, en quin dret se apoya la Administració d' Hisenda d' aquesta provincia pera permetre la cobranza de cédules en tots los pobles de la provincia y pera manar als Arcaldes que donguin auxili als agents y recaudadors que hi envii l' arrendatari de l' impost? ¿Pot fer lo que fá, ni manar lo que mana? No: les disposicions vigents no l' autorisan pera ferho, ni pera manarho, y en conseqüencia los Arcaldes no tenen cap obligació de consentirho, ni de obehirho. La cobranza de les cédules ab subgecció á uns padrins no formats com la lley mana, constituíex una exacció ilegal, y les autoritats no poden ni deuenh permétrela.

Per sa part l' Arrendatari está cometent un altre abús, que tampoch se li deu tolerar. Nos referim al fet d' exigir als que no varen pendre cédula l' any passat que la cédula d' aquest any la deu donar l' Arrendatari á tothom que la demani y la pagui, en los punts ahont sia legal sa cobranza, tant si té com si no té la de l' any passat. Aquest es lo deber que la lley li imposa. Respecte á la cobranza de les cédules atrassades; si la vol realisar, cumples y obliguils al pago de la cédula triplicada, aquest y no altre es lo seu dret, y axó es lo únich que les autoritats l' poden permetre, si al ferho ho fá bé y tal com manan les disposicions vigents.

¿Serán escoltades les nostres queixes y reclamacions? Es de suposar que tindrán la mateixa sort de les que hem fet fins are.

Repetim, donchs, y excitém á tots los contribuents pera que s' unexin y se possin d' acort, pera acudir é'l Ministre y si convé á les Corta contra 'ls abusos y l' arbi-

traria conducta de l' Arrendatari y contra la Administració económica provincial que no 'ls ampara en sos abusos. En aquest país lo queixarse no serveix de res pera obtindre justicia es necessaria la unió, es presó mostrant descisió y energia.

—La companyia de sarsuela que actúa en lo Principal, no satisfá de molt les aspiracions del públich. Axí ho diu l' *Diario de Gerona*, y axí ho hem vist també á molts abonats.

—En altre lloch d' aquest número trobarán los suscriptors y les persones que 'ns ho havien demanat estat de comptes de lo cobrat y pagat per la Comissió de fires y festes d' aquest any. Ja que aquesta ha té una bona voluntat de remetre'nslo, y no venint en les *Entrades*, ¿podria dirnos si varen entrar en la caixa de la Comissió lo montant de lo que 's va pagar en los palcos del Teatre, lo die del ball-concert, y 'l doble de les cadires de la Devesa, lo die de la *Kermesse* bé si algún altre?

—Fá alguns dies no rebém *El Nuevo Independiente* de Tortosa, *El Alcançe* de Santiago de Galicia, *El Giver* de Lleyda, *El Fuerista* de San Sebastián y *La Tradició Catalana* de Barcelona. Tampoch *Lo Cigaló d' or* de Montpeller.

—Han visitat la nostre redacció *La Voz Federal* cant, la *Revista Egara* de Tarrasa y lo setmanari *Guasón* d' aquesta Ciutat.

—Una de les estátues de juriconsults catalans han de decorar lo nou Paláu de Justicia que 's construhix á Barcelona, s' assegura será encomendada al jat escultor olotí En Miquel Blay.

—Fá poch dies corria per la part d' Amer, tots los santuaris y hermites, un espavilat negoci d' obgetes d' iglesia. Es fácil que haja arreplegat que enganyant á obrers y pabordes. Doném la veu d' altra vegada.

—Lo preu del quintá del blat en los principals mercats del mon, segons los datos publicats pel ministeri agricultura de França, fou lo die 23 del passat mes lo següent: París, franchs 18'50; Lyó, 17; Rouen, 17'50; Tolosa, 17'65; Nancy, 17'75; Chartres, 16'90; Brest, 18'25; Berlin, 16'70; Viena, 14'20; Londres, 11'75; Búres, 11'40; New York, 10'65, y Chicago, 9'90.

—La fonda impresió y lo viu sentiment produhit per la mort d' En Joaquim Vayreda en los centres artístics y patriótics de Catalunya, lo demostren les sessions orològiques que si li han dedicat á Sabadell y á Barcelona, la exposició de ses obres en lo Saló Parés de la ciutat y los números que li han dedicat *L' Olot*, *La tanalista* de Sabadell y *La Veu de Catalunya* de Barcelona. També lo Sr. Caselles en *La Vanguardia* li ha dedicat dos interessants articles. La vetlada que pera honrar memoria se projecta celebrar á Olot, ha tingut d' a més alguns dies per motiu de ferse reparaciones en lo saló de la Casa Consistorial, hont deu tenir lloch.

—Ha sigut obgete de molts comentaris per part del públich la moció presentada á nostre Ajuntament pel regidor-sindich Sr. Salvat, publicada en *El Baluarte* *Diario de Gerona* de diumenge passat, ab lo fi de dexer les insinuacions que s' havien fet, suposant que escrit podia ésser portat als tribunals. La opinió que es la de que, si bé no es geós favorable á l' Ajuntament per cap concepte pot ésser digne de castich.

—Després de tanta fressa, ha tornat á Madrit l' pector enviat á n' aquesta Delegació d' Hisenda Sr. gára, sense que de sa visita n' hagi tret lo país cap beneficiós. Durant sa estada entre nosaltres, han perat quasi totes les pretensions de l' Arrendatari de cédules. Si les inspeccions de les altres provincies son la de la nostra, si fa no fa nos quedarem tant malats com estavam sino pitjor.

—Diuen de París que Mr. Millardet de Montpeller descobert un híbrid de la vinya que resisteix la clor enfermetat que ataca y acaba en poch temps ab los americans.

—Lo dijous que vé celebrará la vila de Banyoles tradicional fira de Sta. Llúcia qu' acostuma ésser concorreguda.

—Avuy á les vuyt y mitja en la societat *«Las Ocas»* se representarà lo drama de nostre estimat D. Ramón Bordas, *La flor de la Montanya*, y acaba donar un ball ab orquesta. La funció está dedicada al president de la Societat D. Joan Homs. Agraïm á la Directiva la invitació que ha tingut á bé enviar-nos *«La Ocas»*, lo drama castellá en tres actes y en vers *«Tram Inconfeso y Martí»*.

—Ha prés possessió del càrrech de secretari de la Junta provincial d' Instrucció pública, D. Joan Pastor.

—La Companyia Arrendatària de Tabacos y del mútuu ha traslladat ses oficines al carrer de les Belles arts número 1, primer pis.

COMISSIÓ de fires y festes de l' any 1894

Entrades	
Quantitats entregades al Dipositari segons nota de recibos adjunta.	Pts. 4394'40
Montant de 750 bitllets á 4 rals un.	750'00
Sortides	
Castell de fochs artificials	
Entregat al Sr. Giavelly, rebut n. 1	510'00
Adorno é illuminació del pont de Isabel 2. ^a	
Pagat á D. Antoni Aymat, rebut n. 2	600'00
Banda del regiment d' Àssia.	
Regalo de cigarros als seus individus.	5'50
Gratificació y gastos f. c. r. n. 3.	250'00
Manutenció en la fonda M. ^a	

r. n. 4.	132
Id. del oficial a casa En Fi-	
ta, r. n. 5.	8 395'50
Orquesta Jofré.	
Entregat al Sr. Jofré, rebut n. 6.	350
Orquesta Vila	
Entregat al Sr. Vidal, rebut n. 7.	400
Banda municipal de Barcelona	
Viatge d'anada y tornada,	
r. n. 8.	696
Pagat a D. Joseph Fita, re-	
büt n. 9.	80
Id. a l'Hostal del Segle, r.	
n. 10.	80
Id. a Joan Ginestà, r. n. 11	56
Id. a Joseph Barris, r. n. 12	160
Id. a Joan Nicolás, r. n. 13	120
Cafés y begudes, r. n. 14.	90
Entregat al Dipositari mu-	
nicipal pera la meritada	
banda.	710
Id. a B. Camps y C., e-	
quipo de la banda r. n.	
16.	6 1998
Montant de la factura de tres rello-	
ges, r. n. 17.	280
Viatge del Sr. President a Barcelona	
y montant dels distintius pera 'ls	
individus de la Comissió, r. n. 18	70
A D. E. Simó un compte d'impre-	
sos, r. n. 19.	62
A D. Geroni Surruga, armer, r. n. 20	23'50
Al Sr. Martell, dos viatges a Barcelo-	
na pera assumptos de la Banda Mu-	
nicipal, r. n. 21.	77'76
A Joan García, un compte de velas,	
r. n. 22.	4'50
A Jaume Brusi (a) Met, r. n. 23.	3
Sellos y telegrames.	12
Bonos als pobres.	
A Joseph Soler, 50 bs. de pa a pts. 0'40, r. n. 24	20
A J. Armangui, 49 > > a pts. > r. n. 25	19'60
A Vd. Puigdemunt 137 > > cern pts. > r. n. 26	62'60
A J. Casademunt, 157 > de > pts. > r. n. 27	62'80
A Joseph Geis, 67 bs. de pa a pts. > r. n. 28	26'80
A Feliu Armangui, 50 > de > a pts. > r. n. 29	20
A Joan Vallis, 50 > de > a pts. > r. n. 30	20
A Vd. de A. Boza, 320 > de arros a 0'25 r. n. 31	61'26
	5082'26
Sobrant Pts. 62'14	

NOTA: Lo sobrant de pessetes 62'14 s' ha invertit en comprar onze flassades, d'import pessetes 49'50, qu' han sigut entregades a les Germanetes dels pobres: En la copia dels estats generalis pera 'ls periódichs, 12-64.

Gerona 2 de Dezembro de 1894.—Lo Dipositari, Jaume Garriga.—Conforme.—Lo President, Manel de Sucre.—V. B.º.—L' Arcaide, Francisco de Ciurana.

VARIETATS

Necessitat de la reorganización gremial

Conferencia dita en lo Circol Mercantil de Santiago, la nit del 21 d' Octubre últim, per D. Alfred Brañas.

(Continuació.)

La institució gremial no va existir may ni pogué existir, sinó ab un règimen polítich de llibertat. Lo sistema corporatiu es la sanció de la llibertat humana aplicada al dret d' associació. Lo Gremi suposa al individu lliure, dueny de sa persona, unintse espontáneament als demés y no obligat per lo poder estrany de una lley ó de una costum que l' associe sens tenir ab compte ses propies iniciatives y les determinacions de son lliure arbitre.

No busquéu l' associació lliure entre 'ls pobles antics. La basa de sa política y de sa economia nacional era la esclavitut. La agricultura, los oficis mecánichs, lo comerç, tot lo que constituheix avuy la civilisació y la cultura dels pobles, estava entregat a mans servils. Los pobles que recordàren més la lley natural, aquells quina vida corre paralela a la dels Hebreus, qu' eran los dipositaris de la sabiduría y los possehidors de la lley de Deu, escrita per Moisés, conservan encare rasgos de son amor a l' associació y regoneixen certes classes socials independents del poder públich, vinculat llavors en les classes sacerdotal y guerrera. Miréu la Persia y l' Egipte, les nacions que senten la influencia del poble escullit, que tenen ab ell una historie comú; en elles hi havia classes de artesans y comercians, que si no gosavan de llibertat política, constituïen una classe ó casta que's regoneixia com independent ó subordinada lo mateix en les lleys de Zoroastre que en los llibres de Hermés ó en lo Códich de Thant.

Més, a Egipte y a Persia se conservavan los rasgos de la cultura hebràica. Los esclaus eran tractats ab ménos rigor y se dedicavan a serveys doméstichs: a Egipte los qu' axecaren les piràmides, construhiren los temples ciclòpichs y gegantins murs, adornaren los palaus de pintures y galeries de cristall y treballaren ànfors y vases, y texiren y estamparen teles, y fabricaren perfums, eran industrials, obiers lliures, exaltsats pels faraons y respectats y protegits per los sacerdots de Isis.

No succehia lo mateix en los altres pobles, que havian caygut en la més grollera idolatria ó profesavan la filosofia més infantil y primitiva. En la Xina y la India sols hi ha, ó mandarins que afogan tota manifestació individual, ó castes tancades que comensan ab lo sacerdot Brahman y acaban ab los Indres, y els paries, sers de gradats y envilescuts menys considerats que 'ls animals casulans y les feres.

Es veritat que entre les castes indies hi ha havia la dita dels vaicsies, ó teriassans y artesans, pero may respectats y considerats com los sacerdots y els guerrers, únichs ciutadans del Estat a quins ni obligavan los lleys, ni arribavan los debers que aquestes imposavan als demés homes.

Entre els pobles orientals, pot assegurar-se que cap va tributar cult a la llibertat individual més que 'ls fenicis. Ells crearen la industria mercantil, fundaren riquíssimes colonies, explotaren les mines y, lliures de tota autoritat política absoluta y de la tirànica influencia sacerdotal, desconexeren per complert les castes al revés de la India y la Xina. Per aixó los fenicis pogueren engendrar la república de Cartago, ahont la esclavitut era més suau, lo tracte dels esclaus més piados y benigne. Lo caràcter de Cartago lo retrata un sol tret: quan Anibal vá rebre 'l cadàvre de Semproní Graco, disposá en son honor solempnes funerals: en cambi, quant los romans van vençre a Italia y, tiraren al campament d' Anibal lo cap sangnant de son germá. (Aplausos.)

No busquéu entre aquestos pobles ni un sol rastre d' associació, ni de unió gremial. I a mateixa Grecia que vá precedir a Roma en lo camí de la civilisació y en lo progrés de les ciencias y de les arts, Grecia que representa les glories militars del mon antich, que s' enorgulleix ab Milciades, Temistocles y Pausanies, que va vençre a les llegendes formidables dels perses, que va comensar per la grandesa d' Esperta y acabá per dominar l' Assia en temps de Filippo y Alexandre Many, que doná al mon poetes com Homero, dramátichs com Sófodes y Enripides, historiadors com Herodot y Xenofont, filòsops com Sócrates, Platón y Aristóteles, legisladors com Solón, homes d' Estat com Pericles, oradors com Demóstenes y Foción; Grecia, no s' composava més que d' uns quants milers d' homes lliures y més de vint milions d' esclaus.

¿Cóm voléu, senyors, que hi hagi a Grecia rastres d' agremiació, quan Aristóteles tenia per indignes los oficis y Xenofont condemnava les arts mecánichs y 'l comerç? La esclavitut y la agricultura eren la basa única de la economia política d' Atenes com la de tota la Grecia. Lo individu desapareix allí ahont l' estat impera y sots quina esfera d' acció tot creix, viu y se desenrolla. L' home no viu a Grecia pera la familia, pera la ciencia, pera l' art, pera la llibertat. Sa inteligencia, sa activitat, son treball y fins la vida, té de sacrificar en ares de la pátria y confondre sa vida ab la vida del Estat. Per axó, a Esparta, la mare mata sens compassió al fill cobart que fuig davant l' enemich; per aixó Platón limita y reglamenta la població per medi del infantidí, y Aristóteles declara que la esclavitut es de dret natural.

Lo mateix que a Grecia, no busquéu tampoch a Roma la corporació gremial, l' associació lliure de artesans. A Roma no hi ha més homes lliures que 'ls patricis, los senadors y 'ls plebens manumits. La llibertat era un dret polítich vinculat en aquesta casta. Los esclaus eren considerats com besties; l' amo los trossejava, los venia, los llesava a les feras del Circh y constituïen son menjar ordinari en los espectacles sanguants. Estava tant arrelada la idea de la esclavitut a Roma, que quan los esclaus se aixecavan contra 'ls seus senyors no protestavan de sa esclavitut, sino dels suplicis ab que 'ls atormentavan.

Tot intent de llibertat y de regeneració fou sempre en vá. Dos esperits nobles, dos valents capdills, volgieren austráre al poble de la dominació patricia. Les lleys agraries produhien viva excitació, animaren per un moment a la plebe, més al cap y a la fi aquells dos innovadors, Tiberio y Cayo Graco, son assassinats ignoblement y tirades al Tiber ses despulles.

Es cert qu' en temps de Numa Pompili se diu que hi havia a Roma una especie de gremis, los sodalitia, y que en lo Digest se llegeixen algunes lleys referentes als col·legis d' artifices, com argenters, fusters, ferrers, pintors, etc., que vivian en carrers determinats y sots la protecció de un Deu particular; pero los sodalitia, lo mateix que 'ls Collegia artificorum, no gosavan de drets polítichs ni tenian personalitat civil. La seva organizació era purament técnica; pero ni sos individus, ni la corporació com a entitat jurídica, eren lliures. Al contrari, molts artesans ó eran lliberts ó estavan encara sota 'l poder senyorial. Per aquesta rahó difexen essencialment los col·legis d' artifices dels romans, de les institucions gremials de la Etat Mitjana.

No es possible, senyors: no es possible en los pobles antics trovar l' home lliure. Feyan falta en ells lo sentiment de independéncia individual, la idea de la llibertat, l' esperit d' associació espontánia y los hàbits professionals. Roma va vençre a tots sos enemichs: a la empena de ses valentes llegendes havian caygut riva's tan poderosos com Cartago, imperis com Macedonia, pobles d' heroes com les Galies; ab Mitridates sucumbi l' Assia, ab la sumissió dels Cantabres sucumbi l' Espanya. Los romans

eran los senyors del mon antich y lo primer César pogué coronar son front ab la diadema imperial y conseguí que les aygles pretorianes deturassen son vol y reposassen tranquiles a la ombra del Capitoli. (Aplausos.)

Nostres heroes del Meduli, últims espanyols que resistiren al poder romá, potser cediren en la lluyta no per por del enemich, ni per la superioritat de ses forces, sino perquè presentiren lo poder de la llibertat, quins precursors foren la pau universal y lo despotisme del César y del Senat.

(Continuad.)

Secció Literaria.

FESTA

Als aucellets de cor meu.

Cadernerer amoroses
 tenui aqueix pinyonet,
 nascut entre llirs y roses;
 pera vosaltres, hermoses,
 l' he abastat dematinet.

Jo so 'l travador que un día
 vostres glories va cantar,
 ab cants de dolça armonia;
 dexáu qu' avuy l' arpa mia
 altre cop torni a polsar.

Voláu, voláu, cadernerer
 estimades del cor meu,
 voláu al Cel ben llaugeres
 y allí postráuvos sinceras
 de la santa Verge al péu;

Oferíu en aqueix día
 un hermós ramell de flors
 y digáuli ab alegria
 exes son Verge Maria
 les joyes de nostres cors;

A vostre mare estimada,
 mareta del vostre cor,
 donáuli en exa diada
 un bes dolç, una abraçada,
 tot l' amor del vostre amor;

Y a la Verge moreneta
 demanáuli de tot cor,
 que vos posi en sa faldeta
 y vos salvi l' animeta,
 que val més, molt més que l' or.

Lo bon Jesús es qui us crida
 y us espera adalt del Cel:
 ab mots d' un amor sens mida,
 vos diu ab accent de vida:
 «vosaltres sou mon anhel.»

Aucellets d' ales daurades
 ditxosa festa tingáu:
 mes notes son ja acabades...
 Cadernerer estimades,
 ¡Adén siáu, Adén siáu!

FRANCÉSCH J. MAJUELO.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

- Dissapte, 8.—I LA INMACULADA CONCEPCIÓ DE NOSTRA SENYORA, patrona d' Espanya y ses Indies.—(L. P.) visitant una iglesia sots l' advocació de Ntra. Sra.:—Abs. gen. en la Mercé.—B. P. en St. Joan de Deu.
- Diumenge, 9.—II de Advent. Sta. Llogaya vg. mr.—(L. B.)
- Dilluns, 10.—Ntra. Sra. de Loreto y santa Enlaria, de Mérida, vg. mr.
- Dimars, 11.—S. Dámas, papa espanyol.
- Dimecres, 12.—S. Sinesi, lector mr.
- Lluna plena a les 7 h. 33 minuts de la nit, en Géminis.—Gels.
- Dijous, 13.—Santa Llucia, vg. mr.
- Divendres, 14.—Sts. Nicasí y Pompeyo bisbes.—Dejuni.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l' iglesia de la Mercé. Demá comensarán en l' iglesia Catedral.

Secció Comercial.

Mercat de Gerona del día 1 de Dezembro.

Especies.	Mesures.	Pessetes.
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES:	13
Mestay.		11'50
Ordi.		8
Segol.		19'50
Civada.		7
Besses.		12'50
Mill.		13'50
Panis.		14'50
Blat de moro.		11'50
Fajol.		00
Llobins.		8'50
Fabes.		12
Fabó.		13
Fassols.		25'00
Mónjetes.		23
Ous.	Dotzena.	1'30

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA. Pujada de Sant Peliu, núm. 22

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

UNIO CATALANISTA

CELEBRADA A MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s'hi pronunciaren y llegiren, y las Bases definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de **dos pessetes** en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Gerona.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba a totes horas un assortit complet de baguls folrats, de totes mides, des de l'infim prou de cinch pessetes en amunt. S'envian a domicili.

Dirigirse a **LA NEOTAFIA**, Cort-Real. — 18. — GERO. NA.

ESTABLIMENT

TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctores

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301

BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banya comuns, sulfurosos, medicinals.—Bany russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nítrgeno, atmósferes creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Arhena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- Báus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usen ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despaxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarde y de 5 á 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarde.

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s'hi troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d'il·luminació per gas y petroli.
Serveys complerts de cuyna. Cereria.
Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadissims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

DEL "CENTRE CATALA," de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la UNIO CATALANISTA

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d'esmerada impressió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catala» de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfats GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyents coneguts, desperta la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d'efectes sorprendents en les convalescencies: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu'era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l'escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Té un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d'economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Prèu 8 rals.

Se venen al engrós

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA.
Al detall en totes les farmacies.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaza de la Constitució, número 13

GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

Banch Vitalici de Catalunya

Comp.ª general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembré 1893	87,949,791.00
Actiu en idem..	15,337,928.87
Sinistres pagats fins á idem..	3,282,316.00
Reserves ó fondos de segur á idem..	4,178,675.00

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat ó á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo fixat; ó, immediatament d'ocorrer sa seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo dia fixat sia al segur ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s'acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50 per 100** dels beneficis participan en un **50 per 100** de la Companya.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT
SEGURS TEMPORALS.—SEGURS DE SOBREVIVENCIA
SEGURS MIXTOS Á CAPITAL DOBLAT
Rentes Vitalicies.

Delegat General á n'aquesta Provincia:
Joseph Codorch y Bacó, advocat.—GERONA.

Establiment y taller

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pesa.

Cromos, motlluras, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ACADEMIA DE TALLERS

y de confecció pera senyoretas, ab lo método més fàcil y tots los coneugts y ab Real Privilegi, dirigida per lo Director de dit método

D.ª Carme Miró de Grau

Ab una sola lliçó se poden tallar tota classe de des interiors y exteriors.

Classes de 11 á 12 y de 3 á 7.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabaró

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la xima temporada; los preus sumament módichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOIES

Especialitat en trajos pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMA

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l'un com per l'altre sistema fan las moltas á preus sumament módichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M.ª VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera 'l que s'encarregui expressament.